

Rūpnīcas dūmenis sparīgi meta pret debesīm melnus dūmu vālus. Reizē ar tvaika mutuliem, kas pacēlās no šķiedeņa bedres, tālu izplūda īpatnēja gruzduma smaka. Milzīgu daudzumu labības un kartupe-

ļu te pārstrādāja spirtā. Viktorija Domeniece daudz varētu pastāstīt par nelielā kolektīva nenogurstošo darbu toreiz. Visu pūles tad rēķināja pēc viena rezultāta — iegūtā spirta daudzuma. Ražošanas tehnoloģiskajā procesā nekā sarežģīta, protams, nebija, tāpēc centīgākie īsā laikā varēja apgūt vairākas specialitātes. Arī Domeniece neilgā laikā iemācījās iesala sagatavotājas un raudzētājas profesiju.

Pēc rūpnīcas rekonstrukcijas biomicīna ražošanai viņai uzticēja

MŪSU LABĀKIE ĻAUDIS

CILVĒKS AUG DARBĀ

sevišķi atbildīgu darbu. V. Domeniece sāka strādāt kā aparātiste pie sējas fermentatoriem. Nez vai atbildīgāka darba vieta biomicīna ražošanā vispār ir. Atkarībā no tā, cik precīzi un akurāti tiek sagatavots sējas materiāls, atkarīga visa tehnoloģiskā procesa turpmākā gaita. Šeit uz visstingrāko jāievēro temperatūras režīms kā masas sterilizācijā, tā sējas materiāla augšanas laikā, gaisa padeves daudzums un spiediens fermentatorā, stingri jāievēro fermentatora her-

mētisms, jo no tā atkarīga sterilitāte.

Ar visiem šiem uzdevumiem V. Domeniece veiksmīgi tiek galā. Taču šis darbs prasa ne tikai praktiskas iemaņas, bet arī vispārējas zināšanas. Tādēļ viņa strādā un mācās vakara vidusskolā. Čaklā strādniece šogad beidz 10. klasi.

Par centīgu darbu Viktorija Domeniece apbalvota ar medaļu «Par darba varonību».

A. Pabērza teksts,
V. Renerta foto